

## POSUDEK

**vedoucího diplomové práce na diplomovou práci studentky Michaely Ivaničové na téma:**

***„Trestní odpovědnost poskytovatelů zdravotních služeb“***

Autorka si pro svoji diplomovou práci vybrala velmi zajímavé, aktuální téma, které zpracovala s nevšedním zájmem o tuto problematiku. O tom svědčí její četné konzultace na Katedře trestního práva i seznámení se s touto problematikou ze zdravotnického hlediska přímo s lékaři a personálem Fakultní nemocnice v Plzni.

V úvodní kapitole autorka vysvětluje již naznačené důvody výběru tématu, strukturu diplomové práce i použitou metodiku.

V následující, tj. první kapitole, autorka vymezuje základní pojmy zejména zdravotnického práva. Určitým pokračováním této kapitoly je i druhá kapitola pojednávající o informační povinnosti a informovaném souhlasu. V této kapitole autorka poukazuje též i na zásadní rozhodnutí Ústavního soudu, které se týká nepřipustnosti zásahu do nedotknutelnosti osoby, a to ani z důvodu ochrany jí samé, pokud jde o svéprávnou dospělou osobu, jejíž rozhodovací schopnost není vyloučena momentální situací.

Třetí kapitola je věnována právní úpravě pojmu *lege artis* a jeho nahrazení pojmem *náležitá odborná úroveň*, která je v zákoně přesně definována. I v této kapitole autorka pracuje s některými zásadními judikáty Ústavního soudu.

Čtvrtá kapitola je věnována právní odpovědnosti poskytovatelů zdravotních služeb v jiných než trestních oborech, tj. občanskoprávní odpovědnosti, správní odpovědnosti, pracovněprávní odpovědnosti a disciplinární odpovědnosti.

Jádrem práce je pátá kapitola pojednávající o trestní odpovědnosti poskytovatelů zdravotních služeb. Ke zpracování této kapitoly mám jedinou výhradu a sice, že na s. 21 je uvedeno: „Dle Novotného a Vanduchové v české trestní právní nauce převládá názor, že základem trestní odpovědnosti je trestný čin“. To přece není názor jen Novotného a Vanduchové, to logicky vyplývá přímo z trestního zákona a jeho, v tomto ohledu nikým nezpochybňovaném, výkladu. Naproti tomu v této kapitole zvlášť oceňují poukaz na rozdíl mezi minulou právní úpravou společenské nebezpečnosti jako materiálního znaku trestného činu a současnou právní úpravou společenské škodlivosti, která již není znakem trestného činu, ale pouze jeho materiálním korektivem. V oddílech o zavinění rovněž oceňují správný výklad pojmů tzv. pravé a nepravé lhostejnosti.

Významnější výhrady nemám k šesté kapitole pojednávající o okolnostech vylučujících protiprávnost jako jsou krajní nouze, svolení poškozeného a přípustné riziko.

Sedmá kapitola je věnována vybraným trestným činům v oblasti zdravotnictví – zde by si asi zvláštní pozornost zasloužilo též úplatkářství podle § 331 TrZ a padělání a vystavení nepravdivé lékařské zprávy, posudku a nálezu podle § 350 TrZ. Předpokládám, že o výklad těchto otázek obohatí autorka obhajobu své diplomové práce.

Kvalitně jsou zpracovány osmá a devátá kapitola, z nichž nevšední zajímavost vyvolává euthanasie, resp. úvahy o jejím uzákonění v českém právu.

V závěrečné kapitole je podán souhrn diplomové práce, její cíle i náměty na zlepšení situace v této oblasti.

Diplomová práce je zpracována v normou stanoveném rozsahu, je opřena o bohatý seznam odborné literatury i judikatury a též její jazyková a stylistická úroveň je v odpovídající kvalitě. Předběžně ji proto hodnotím prvním až druhým klasifikačním stupněm. Při obhajobě by se diplomantka měla, kromě výše uvedených otázek, zaměřit na subsidiaritu trestní represe z hlediska trestněprávní odpovědnosti lékařů a zdravotníků.

V Plzni 2. 5. 2019

JUDr. Jindřich F a s t n e r  
vedoucí diplomové práce

